

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

15422 REIAL DECRET LLEI 12/2005, de 16 de setembre, pel qual s'aproven determinades mesures urgents en matèria de finançament sanitari. («BOE» 223, de 17-9-2005.)

I

El dret a una assistència sanitària de qualitat constitueix un dels pilars de l'estat de benestar amb què el Govern es troba fermament compromès.

Respecte a la dita assistència, s'aprecien insuficiències en el seu finançament que conduïxen a la necessitat d'adoptar mesures urgents en este moment si no es vol que el servici prestat als ciutadans pugua ressentir-se de manera apreciable en el futur immediat.

Encara que no hi ha cap dubte que les prestacions sanitàries són competència de les comunitats autònomes –els mitjans de les quals es troben, a més, excepte supòsits molt concrets, totalment transferits–, el Govern, precisament per eixe compromís a què abans es feia referència, ha decidit incloure en la seua política econòmica mesures per a reforçar el finançament sanitari.

Així, el president del Govern va presentar davant de la II Conferència de Presidents de les Comunitats Autònomes una sèrie de mesures que van resultar aprovades. De la mateixa manera, el subsegüent Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes, celebrat el 13 de setembre de 2005, va aprovar el detall de les dites mesures, amb l'especificació del repartiment entre comunitats autònomes fins al grau en què la naturalesa de cada una d'estes ho permetia.

La proposta del Govern es configura com una mesura de política econòmica, urgent i afegida al sistema vigent de finançament autonòmic. No es pretén ara alterar este sistema (excepte en els retocs tècnics que puguen ser imprescindibles), perquè això exigiria un procés temporal llarg –per al seu estudi i l'aglutinació dels necessaris acords– que seria incompatible amb l'actuació ràpida que es demana i es pretén satisfer.

La implementació d'estos acords exigix, per la seua diversa naturalesa, diversos instruments jurídics que s'han de portar a efecte de la manera més urgent possible, donada la necessitat abans exposada.

I com un d'eixos instruments, a través d'este reial decret llei, es complixen dos d'eixes mesures –l'autorització de bestretes de tresoreria i la pujada de determinats impostos especials– que exigixen norma amb rang de llei per a la seua posada en pràctica així com una actuació especialment ràpida donada la seua naturalesa.

II

Als efectes descrits, en primer lloc, este reial decret llei autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè acorde la concessió de bestretes de tresoreria a les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'Autonomia, a compte de la liquidació definitiva del sistema de finançament.

Segons el vigent sistema de finançament, les comunitats autònomes de règim comú reben, en concepte d'entregues a compte de la liquidació definitiva, el 98 per cent de la recaptació líquida per tributs cedits prevista en el pressupost inicial de l'exercici a què corresponen. El rendiment dels tributs cedits és objecte de liquidació quan es coneixen les dades definitives de recaptació.

Igualment, en relació amb el Fons de suficiència, les comunitats autònomes de règim comú i les ciutats amb Estatut d'Autonomia reben com a entrega a compte el 98 per cent de l'import previst per a este fons, i la resta, quan es conega la dada definitiva del Fons de suficiència que els correspon.

Es pretén ara atorgar un instrument jurídic que permeta aconseguir, si és el cas, una major aproximació en el temps entre el finançament de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'Autonomia i l'increment de recaptació que pugua produir-se respecte als tributs cedits.

III

En segon lloc, entre les solucions acordades, es troba l'increment de la fiscalitat que grava el consum de begudes alcohòliques i labors del tabac. Esta mesura és especialment coherent amb la finalitat perseguida, ja que incidix sobre productes el consum dels quals pot ser nociu per a la salut i, per tant, generadors de despesa sanitària. Per això, este increment de fiscalitat produïx el doble efecte de proporcionar fons que financen la despesa sanitària, al mateix temps que la mateixa despesa es reduïx en la mesura que el consum d'estos productes es desincentiva. Pel que fa als impostos sobre l'alcohol i begudes alcohòliques, els seus tipus impositius s'incrementen un 10 per cent. Quant a l'Impost sobre les Labors del Tabac, el tipus específic aplicable als cigarrets s'incrementa un 5,3 per cent, mentres que el tipus *ad valorem* s'incrementa quasi en un punt percentual. Els tipus impositius *ad valorem* aplicables a la resta de labors del tabac s'incrementen en una proporció semblant a l'elevació global que patix la fiscalitat dels cigarrets per aplicació dels nous tipus. En tots els casos es respecten les condicions exigides per la normativa comunitària.

Finalment, quant a la figura jurídica a través de la qual s'aproven estes mesures, ha de destacar-se que, d'una banda, es tracta de modificacions relatives a l'import dels tipus de gravamen a què estan sotmeses al principi de reserva de llei. D'altra banda, l'existència, en el marc d'una tramitació parlamentària ordinària, d'un període de temps prolongat entre el coneixement de la mesura i la seua entrada en vigor, afectaria negativament la seua

efectivitat i podria provocar, a més, distorsions i conductes especulatives en el mercat dels productes afectats. Per això es considera que el recurs a la figura del real decret llei està plenament justificat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86.1 de la Constitució Espanyola, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 16 de setembre de 2005,

DISPOSE:

Article primer. *Autorització al ministre d'Economia i Hisenda per a acordar la concessió pel Tresor de bestretes de tresoreria a compte de la liquidació definitiva dels tributs cedits i del Fons de suficiència.*

U. A fi d'acostar el finançament de les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'Autonomia a la recaptació real dels ingressos per tributs cedits, s'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè, a sol·licitud d'aquelles, i transcorreguts almenys sis mesos de l'exercici, acorde la concessió pel Tresor de bestretes de tresoreria a compte de la liquidació definitiva dels tributs cedits i del Fons de suficiència.

Estes bestretes podran arribar a un import de fins al quatre per cent de la base de càlcul utilitzada per a la fixació inicial de les entregues a compte per tributs cedits i Fons de suficiència de l'exercici en què se sol·liciten, segons el que estableix la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'Autonomia.

Les bestretes de tresoreria seran cancel·lades en el moment en què es practique la liquidació definitiva del sistema de finançament corresponent a l'exercici respecte de què s'hagen concedit.

Dos. No obstant el que disposa l'apartat anterior, l'import màxim a què podran arribar les bestretes de tresoreria durant l'exercici 2005 serà del dos per cent de la base de càlcul utilitzada per a la fixació inicial de les entregues a compte per tributs cedits i Fons de suficiència de l'exercici.

Article segon. *Modificació dels tipus impositius dels impostos sobre l'alcohol i les begudes alcohòliques.*

Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'este real decret llei, la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials, es modifica en els termes següents:

U. Els apartats 5 i 6 de l'article 23 queden redactats com segueix:

«5. L'Impost sobre Productes Intermedis serà exigible a Canàries als tipus impositius següents:

a) Productes intermedis amb un grau alcohòlic volumètric adquirit no superior al 15 per 100 vol.: 26,09 euros per hectolitre.

b) Els altres productes intermedis: 43,47 euros per hectolitre.

6. L'Impost sobre l'Alcohol i Begudes Derivades s'exigirà a Canàries al tipus de 649,66 euros per hectolitre d'alcohol pur, sense perjudici del que disposen els articles 40 i 41 d'esta llei.»

Dos. L'article 26 queda redactat com segueix:

«Article 26. *Tipus impositius.*

1. L'impòst s'exigirà, respecte als productes compresos dins del seu àmbit objectiu, conforme als epígrafs següents:

Epígraf 1.a). Productes amb un grau alcohòlic volumètric adquirit no superior a 1,2 per 100 vol.: 0 euros per hectolitre.

Epígraf 1.b). Productes amb un grau alcohòlic adquirit superior a 1,2 per 100 vol. i no superior a 2,8 per 100 vol.: 2,75 euros per hectolitre.

Epígraf 2. Productes amb un grau alcohòlic volumètric adquirit superior a 2,8 per 100 vol. i amb un grau Plato inferior a 11: 7,48 euros per hectolitre.

Epígraf 3. Productes amb un grau Plato no inferior a 11 i no superior a 15: 9,96 euros per hectolitre.

Epígraf 4. Productes amb un grau Plato superior a 15 i no superior a 19: 13,56 euros per hectolitre.

Epígraf 5. Productes amb un grau Plato superior a 19: 0,91 euros per hectolitre i per grau Plato.

2. A l'efecte del que estableix l'apartat anterior, en la determinació del grau Plato s'admetrà una tolerància de fins a 0,2 graus.»

Tres. L'article 34 queda redactat com segueix:

«Article 34. *Tipus impositiu.*

Sense perjudici del que disposa l'article 23, l'impòst s'exigirà als tipus impositius següents:

a) Productes intermedis amb un grau alcohòlic volumètric adquirit no superior al 15 per 100 vol.: 33,32 euros per hectolitre.

b) Els altres productes intermedis: 55,53 euros per hectolitre.»

Quatre. L'article 39 queda redactat com segueix:

«Article 39. *Tipus impositiu.*

L'impòst s'exigirà al tipus de 830,25 euros per hectolitre d'alcohol pur, sense perjudici del que disposen els articles 23, 40 i 41.»

Cinc. El número 5t dels paràgrafs a) i b) de l'apartat 2 i l'apartat 4 de l'article 40 queden redactats com segueix:

«5t. Tipus de gravamen. L'impòst s'exigirà al tipus de 726,54 euros per hectolitre d'alcohol pur. Quan l'impòst siga exigible a Canàries, el tipus serà de 565,66 euros per hectolitre d'alcohol pur. El que disposa este número s'entén sense perjudici del que estableix l'article 41.»

«4. Introducció de begudes derivades fabricades en altres Estats membres per xicotets destil·ladors.

El tipus aplicable en relació amb les begudes derivades fabricades per productors independents situats en altres Estats membres que obtenen una producció anual que no excedisca els 10 hectolitres d'alcohol pur, serà de 726,54 euros per hectolitre d'alcohol pur. Quan l'impòst siga exigible a Canàries, el tipus serà de 565,66 euros per hectolitre d'alcohol pur.»

Sis. L'article 41 queda redactat com segueix:

«Article 41. *Règim de colliter.*

Quan les begudes derivades obtingudes en règim de destil·lació artesanal es destinen directament des de fàbrica al consum dels colliters, en la forma i amb les condicions que s'establisquen reglamentàriament, el tipus impositiu aplicable serà de 195,98 euros per hectolitre d'alcohol pur. Quan l'impòst siga exigible a Canàries, el tipus aplicable serà de 151,86 euros per hectolitre d'alcohol pur. L'aplicació d'estos tipus es limitarà a la quantitat de beguda equivalent a 16 litres d'alcohol pur per colliter i any.»

Article tercer. *Modificació dels tipus impositius de l'Impost sobre les Labors del Tabac.*

L'article 60 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials, quedarà redactat com seguix:

«Article 60. *Tipus impositius.*

L'impost s'exigirà conforme a la tarifa següent:

Epígraf 1. Cigars i cigars xicotets: 12,71 per 100.

Epígraf 2. Cigarrets: Estaran gravats simultàniament als següents tipus impositius:

a) Tipus proporcional: 54,95 per 100.

b) Tipus específic: 4,20 euros per cada 1.000 cigarrets.

Epígraf 3. Picadura per a embolicar: 38,46 per 100.

Epígraf 4. Les altres labors del tabac: 22,87 per 100.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present real decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 16 de setembre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

16256 *LLEI 18/2005, de 30 de setembre, per la qual es deroga la Llei 23/1986, de 24 de desembre, per la qual s'establixen les bases del règim jurídic de les Cambres Agràries.* («BOE» 235, d'1-10-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 23/1986, de 24 de desembre, per la qual s'establixen les bases del règim jurídic de les Cambres Agràries, va regular les normes bàsiques aplicables a estes corporacions de Dret Públic.

La competència estatal per a promulgar esta llei deriva de l'article 149.1.18a, de la Constitució Espanyola, segons la qual l'Estat és competent per a establir les bases del règim jurídic de les Administracions Públiques. Les esmentades bases operen únicament com un límit per a les comunitats autònomes, que gaudixen de competència exclusiva sobre les Cambres Agràries, en virtut d'allò que la Constitució els reconeix sobre agricultura i ramaderia (article 148.1.7a de la Constitució), competència que totes han assumit a través dels seus Estatuts d'Autonomia.

En conseqüència, la Llei de derogació es dirigeix a eliminar la regulació estatal, però no implica la supressió de les Cambres, qüestió que correspon al marc de decisió de les comunitats autònomes, que seran les que adopten la decisió sobre la seua supressió o manteniment, el seu règim jurídic i, si és el cas, la dissolució i liquidació, d'acord amb els processos regulats en la norma autonòmica corresponent.

D'altra banda, la Llei estableix com a funcions pròpies de les Cambres Agràries les d'actuar com a òrgans consultius de les Administracions Públiques, l'administració dels recursos propis i del seu patrimoni i aquelles que l'Administració Pública competent puga delegar-los, i, a continuació, prohibix que les Cambres assumisquen «funcions de representació, reivindicació i negociació en defensa d'interessos professionals i socioeconòmics dels agricultors i ramaders», qüestions que corresponen a les organitzacions professionals constituïdes lliurement.

A la pèrdua de funcions de les Cambres Agràries s'afeg una segona raó que aconsella procedir a la derogació de la Llei 23/1986, de 24 de desembre. Entre les bases que esta regula, n'hi ha algunes que constreñen la capacitat de les comunitats autònomes per a regular les Cambres Agràries en la forma que millor s'adeqüen i puguen servir als interessos del sector agrari als seus respectius territoris; així, l'exigència recollida en l'article 6 que en cada província existisca una Cambra Agrària amb eixe àmbit territorial, opció constitucionalment legítima però possiblement innecessària, o alguns dels requisits que estableixen els articles 8 i 9 per a tindre la condició d'elector i elegible com a membres de les Cambres, respecte dels quals el Tribunal Constitucional ha negat fins i tot que constituïsquen normativa bàsica.

De tot això deriva que les comunitats autònomes hagen sol·licitat l'eliminació de les bases estatals, perquè cada una adopte les decisions que considere més convenients.

La Llei manté, finalment, la representativitat derivada de les últimes eleccions a les Cambres Agràries com a mesura transitòria fins que s'establisca un nou mecanisme de mesurament de la representativitat de les organitzacions professionals agràries.

Article únic. *Derogació de la Llei 23/1986, de 24 de desembre, per la qual s'establixen les bases del règim jurídic de les Cambres Agràries.*

Es deroga la Llei 23/1986, de 24 de desembre, per la qual s'establixen les bases del règim jurídic de les Cambres Agràries, i se suprimeix la menció d'estes Cambres en l'article 15.1.a) de la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del Procés Autònom.

Disposició addicional única. *Patrimoni de les Cambres Agràries.*

Per aplicació d'allò que disposa l'article 39 del Codi Civil, el patrimoni de les Cambres Agràries que siguen extingides, a conseqüència de les disposicions legals que puguen aprovar les Administracions competents, haurà de destinar-se a fins i servicis d'interés general agrari.

Disposició transitòria única. *Manteniment de la representativitat de les Organitzacions Professionals Agràries.*

1. Són funcions de les Organitzacions Professionals Agràries la representació institucional, reivindicació i negociació en defensa dels interessos professionals i socioeconòmics dels agricultors i ramaders.

2. En el termini màxim de dos anys, el Govern remetrà a les Corts Generals un Projecte de Llei en què s'establisca un nou sistema per a la determinació de la representativitat de les Organitzacions Professionals Agràries en l'àmbit estatal.

3. Fins que s'aprove la Llei a què es referix l'apartat anterior, la participació dels professionals de l'agricultura s'articularà a través de les Organitzacions Professionals Agràries, lliurement constituïdes, mitjançant procediments electorals.